

Το μυστικό της Πειναλόπης

Οικολογική Ιστορία για Παιδιά

Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας
Καλαμάτα 2008

Το μυστικό της Πειναλότητας

Οικολογική Ιστορία για παιδιά

Η παρούσα έκδοση δημιουργήθηκε από τους εκπαιδευτικούς (Π/θμιας & Δ/θμιας εκπ/σης) που συμμετείχαν στο τριήμερο βιωματικό σεμινάριο - εργαστήριο με τίτλο: «Καταναλωτισμός & Περιβάλλον - Πηγή δημιουργικής γραφής & έμπνευσης», που οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε στο Κ.Π.Ε. Καλαμάτας το Φεβρουάριο του 2007. Συντονιστές - εισηγητές εργαστηρίων ήταν συγγραφείς και εικονογράφοι παιδικών βιβλίων.

Επιμέλεια έκδοσης:

Οι εκπαιδευτικοί της παιδαγωγικής Ομάδας του Κ.Π.Ε.Κ. Σίση Πλακονούρη, Βασιλική Ηλιοπούλου, Δήμητρα Βάγια, Κασσιανή Θεοδωρακάκου, Λίλιαν Καραβά, Γιώργος Πανταζόπουλος, Ελένη Στραβάκου.

Συντονιστής εργαστηρίου γραφής: Βασίλης Ραΐσης

Συντονιστής εργαστηρίου εικονογράφησης: Χρήστος Δήμος

Μέλη της ομάδας συγγραφής και εικονογράφησης:

Αρβανίτη Δήμητρα
Βάγια Δήμητρα
Βανικιώτη Φωτεινή
Βασιλοπούλου Φωτεινή
Γιακμογλίδου Σοφία
Γεωργίου Πηλούταρχος
Θεοδωρακοπούλου Ευσταθία
Παπαγεωργακόπουλος Ηλίας
Παπαδοπούλου Θεοδώρα
Πανταζόπουλος Γιώργος
Πετρουλέα Ευαγγελία
Σαμπαζιώτη Παρασκευή
Τεριζάκη Γαρυφαλιά

Εκτύπωση:

Νίκος Κυρτσάκης

Καλλιτεχνική επιμέλεια έκδοσης:

Σταυρούλα Χειλιά

Copyright© 2008

Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας

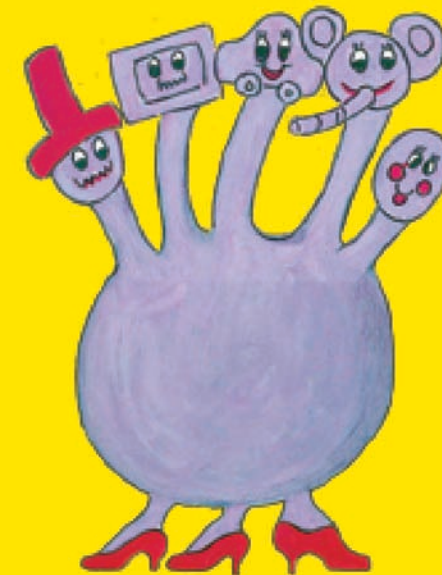
Θουκυδίδου 2 - Καλαμάτα 24 100 Τηλ. - fax: 27210 86147

E-mail: mail@kpe-kal.mes.sch.gr, ιστοσελίδα: <http://www.kpe-kalamatas.gr>

ISBN 978 - 960 - 98456 - 7 - 0

Το μυστικό της Πειναλότητας

Οικολογική Ιστορία για παιδιά

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια μακρινή χώρα ζούσε ένα τέρας, που το έλεγαν Πειναλόπη Κεφαλερναία ή Κεφαλερνίτσα για τους φίλους της, μόνο που δεν είχε φίλους.

Η Πειναλόπη είχε μια ουρά, τρία πόδια, πέντε κεφάλια και μια μεγάλη όρεξη. Το πρώτο κεφάλι, που το λέγανε Ρουχφόρ έτρωγε ρούχα, (προτιμούσε ακριβές μάρκες) και παπούτσια μαζί με τα κορδόνια και τις σόλες τους.

Το δεύτερο κεφάλι, που το έλεγαν Ηλέκτρα, έτρωγε τηλεοράσεις, PlayStation, DVD, κινητά και είχε μεγάλη αδυναμία στα ποντίκια του ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Το τρίτο κεφάλι, που το έλεγαν Καρτρόι, έτρωγε αυτοκίνητα και όταν πεινούσε πολύ, καταβρόχθιζε ακόμα και νταλίκες, γερανούς, οδοστρώτες και εκφορτωτές.

Το τέταρτο κεφάλι, που το έλεγαν Τζόμπο, κατέβαζε αμάσπτα όλα τα παιχνίδια. Μεγάλη αδυναμία είχε στους G. I. Joe και στις Barbie.

Το πέμπτο κεφάλι, που ήταν και το πιο λαίμαργο, ήταν η Σαβουροφαγίτσα και ιδιαίτερη προτίμηση είχε στα club sandwiches, πίτσες, πατατάκια, σουβλάκια, hot dogs.

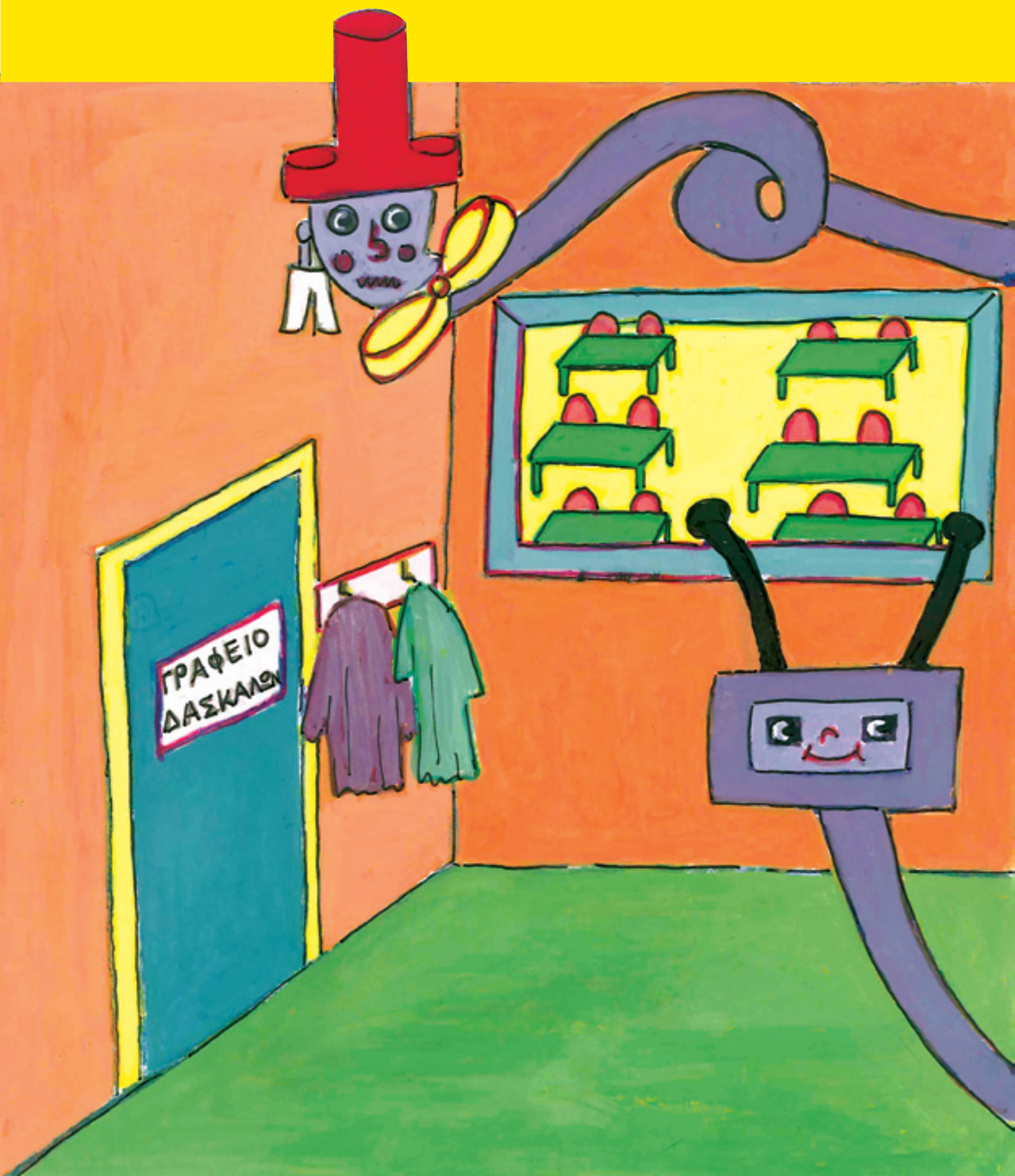
Όταν ήθελε παρέα, πήγαινε στο σχολείο του κοντινότερου χωριού για να παίξει με τα παιδιά. Τα παιδιά, κάθε φορά που την αντίκριζαν, τρόμαζαν και παρατώντας ό,τι κρατούσαν, έφευγαν πανικόβλητα (σαλταρισμένα).

Τότε εκείνη άρχιζε να τρώει τα αυτοκίνητα των δασκάλων, τα αυτοκίνητα των μπαμπάδων και ειδικά τις τζιπούρες, τα σχολικά, τα μπουφάν, τα ρούχα, τα παπούτσια, όλα τα σάντουιτς του κυλικείου, τα αναψυκτικά με το κουτάκι τους, τηλεοράσεις, κομπιούτερ, τα φωτοτυπικά και τα φαξ χωρίς χαρτί, τις μπασκέτες, τις μπάλες, τις κορίνες, τις κουρτίνες, μιλάμε για μεγάλες πείνες.

Το μόνο που δεν πλησίαζε, ήταν η βιβλιοθήκη και αυτό γιατί, μια φορά που ο Τζόμπο έφαγε ένα βιβλίο που του γυάλισε, η Πειναλόπη, βαρυστομάχιασε και επί σαράντα μέρες, όλα τα κεφάλια είχαν λόξυγγα.

Μετά τα σχολεία, έτρωγε ό,τι έβρισκε μπροστά της μέχρι που στο χωριό δεν έμεινε τίποτα! Οι άνθρωποι έφευγαν για να πάνε αλλού. Τότε εκείνη αισθανόταν μια μοναξιά, ένα κενό... στο στομάχι, και πήγαινε στο επόμενο χωριό αφήνοντας τεράστιες ποσότητες κακοχωνεμένων σκουπιδιών. Πανικός επικρατούσε σε όλη τη χώρα και όλοι έψαχναν έναν τρόπο να την εξοντώσουν. Αυτό όμως φάνταζε ακατόρθωτο, γιατί κάποτε που είχε ένα κεφάλι και της το έκοψαν, έγιναν δύο, τα δύο έγιναν τρία, τα τρία έγιναν τέσσερα, και έφτασε να έχει σήμερα πέντε κεφάλια. Οι επιστήμονες και όλοι οι σοφοί της χώρας ένωσαν τις δυνάμεις τους και προσπαθούσαν να φτιάξουν ένα όπλο για να τη σκοτώσει.

Μια μέρα έφτασε σε ένα χωριό και πήγε το πρωί στο σχολείο όπως συνήθως έκανε. Όλα τα παιδιά εξαφανίστηκαν, εκτός από τον μικρό Ηρακλή, που καθόταν στη βιβλιοθήκη μόνος του και διάβαζε ιστορίες με τέρατα. Ο Ηρακλής άκουσε έναν περίεργο θόρυβο, σαν γυαλιά να σπάνε. Πάει κάτω, και τι να δει: η Πειναλόπη να' χει φάει την οθόνη των ηλεκτρονικών υπολογιστών και να κρέμεται από το στόμα της Ηλέκτρας, το ποντίκι, γιατί άφηνε τα καλύτερα για το τέλος.

- Μα, εσύ είσαι πραγματικά τέρας! Όχι σαν και αυτά που διαβάζω στα βιβλία, είπε με θαυμασμό ο Ηρακλής.

- Μπα; Τι βλέπω ; είπε μπουκωμένη η Πειναλόπη. Να! Ένα παιδάκι που δεν με φοβάται!

- Εμένα με λένε Ηρακλή. Εσένα πώς σε λένε;

- Ρουχφόρ!

- Ηλέκτρα!

- Κάρτροι!

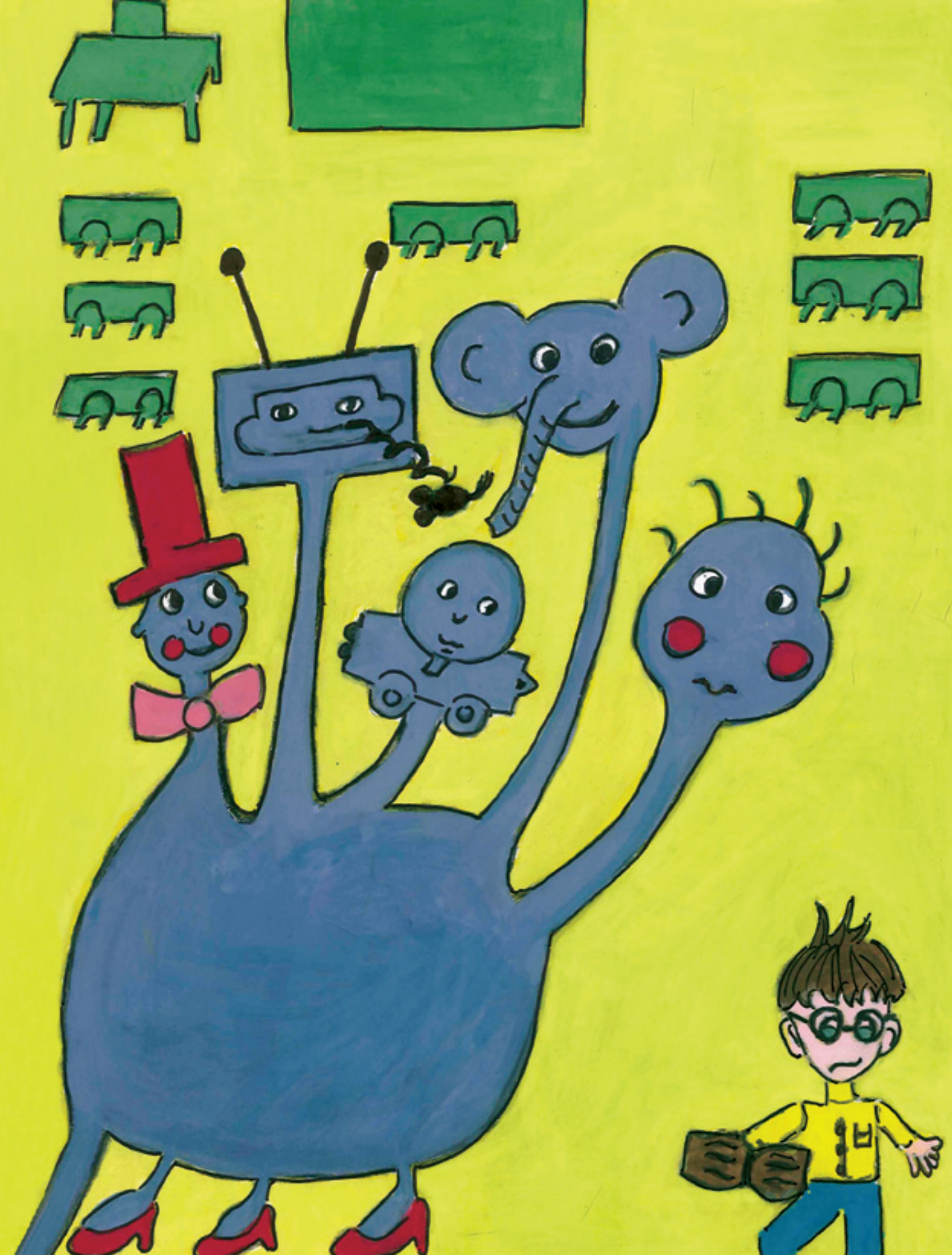
- Τζόμπο!

- Σαβουροφαγίτσα!

Και όλα μαζί:

- Πειναλόπη!

- Εσύ, γιατί δεν έτρεξες με τους άλλους;
ρώτησε απορημένη η Πειναλόπη.

- Ποιους άλλους; Πάντα μόνος είμαι, είπε λυπημένα ο Ηρακλής. Δεν έχω φίλους, γιατί όλοι με αποφεύγουν, επειδή διαβάζω περίεργες ιστορίες και όλοι με φωνάζουν κοροϊδευτικά Τερακλή.

- Κι εγώ μόνη μου είμαι, είπε η Πειναλόπη.

- Αρκετά είπαμε τώρα. Φτάνει η κουβέντα, φώναξε η Σαβουροφαγίτσα. Δεν έχουμε πάει ακόμα στην καντίνα.

- Ωραία η ιδέα σου! Ας αρχίσουμε από το MP3 του Ηρακλή!

- Αυτό δεν τρώγεται! Ακούμε μουσική, είπε θυμωμένος ο Ηρακλής και αμέσως έβαλε τα ακουστικά στα αυτιά της Ηλέκτρας.

Η Ηλέκτρα που άκουσε για πρώτη φορά μουσική, άρχισε να χορεύει, μα τα άλλα τέσσερα κεφάλια φώναξαν διαμαρτυρόμενα:

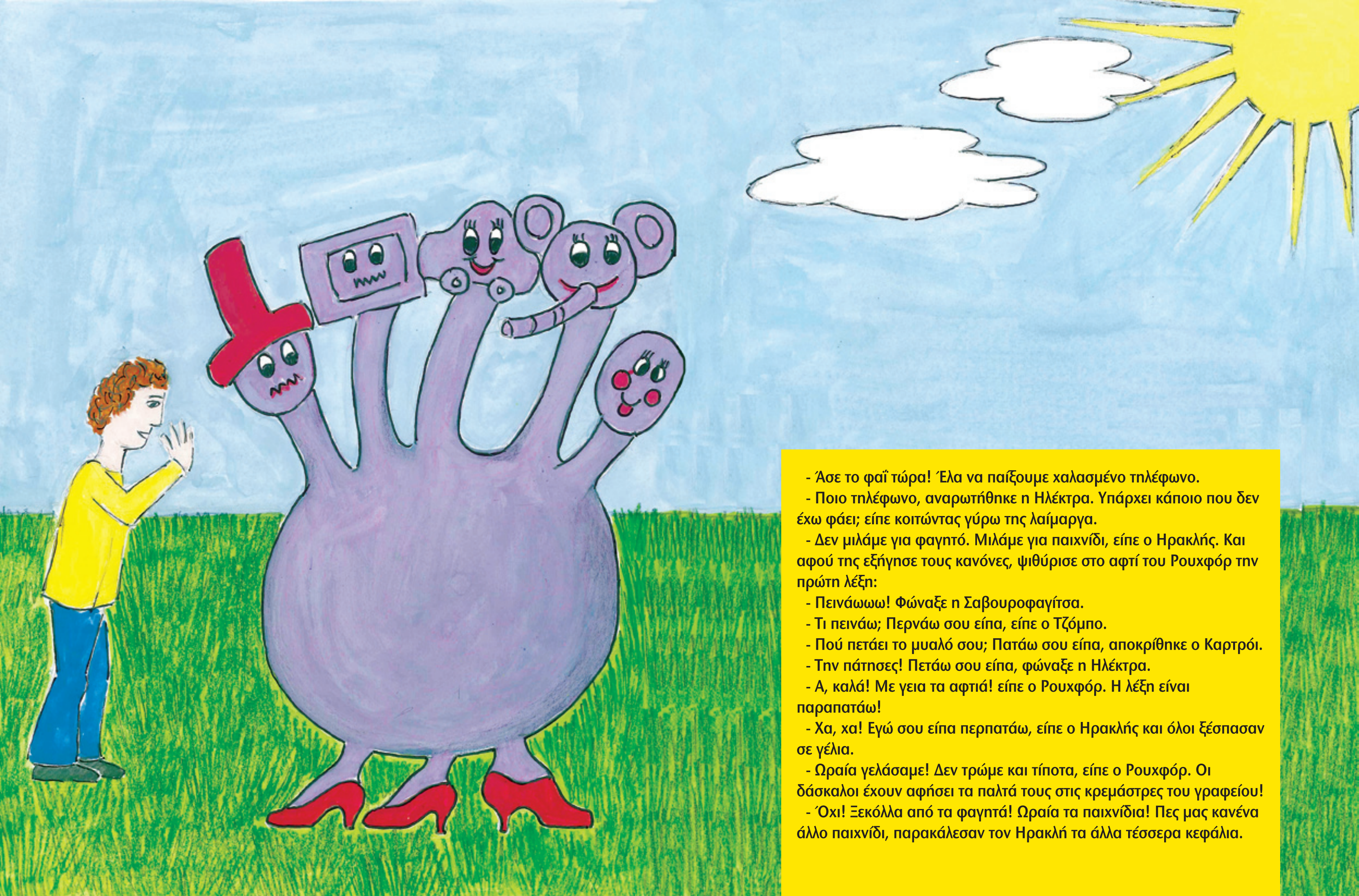
- Νηστικό τέρας δεν χορεύει!

- Μια στιγμή, να το βάλω να το ακούσετε όλοι, είπε ο Ηρακλής πατώντας ένα κουμπί.

Ξαφνικά όλα τα κεφάλια άρχισαν να χορεύουν και ο Ηρακλής άρχισε ενθουσιασμένος να χορεύει και αυτός.

- Αν και για πρώτη φορά, αν και τέρας, χορεύεις πολύ όμορφα, είπε επιδοκιμαστικά ο Ηρακλής.

- Αρκετά όμως χορέψαμε, είπε ο Καρτρώι. Δεν τρώμε το σχολικό, γιατί μου τρέχουν τα σάλια;

- Άσε το φαΐ τώρα! Έλα να παίξουμε χαλασμένο τηλέφωνο.
- Ποιο τηλέφωνο, αναρωτήθηκε η Ηλέκτρα. Υπάρχει κάποιο που δεν έχω φάει; είπε κοιτώντας γύρω της λαίμαργα.
- Δεν μιλάμε για φαγητό. Μιλάμε για παιχνίδι, είπε ο Ηρακλής. Και αφού της εξήγησε τους κανόνες, ψιθύρισε στο αφτί του Ρουχφόρ την πρώτη λέξη:
- Πεινάωωω! Φώναξε η Σαβουροφαγίτσα.
- Τι πεινάω; Περνάω σου είπα, είπε ο Τζόμπο.
- Πού πετάει το μυαλό σου; Πατάω σου είπα, αποκρίθηκε ο Καρτρός.
- Την πάτησες! Πετάω σου είπα, φώναξε η Ηλέκτρα.
- Α, καλά! Με γεια τα αφτιά! είπε ο Ρουχφόρ. Η λέξη είναι παραπατάω!
- Χα, χα! Εγώ σου είπα περπατάω, είπε ο Ηρακλής και όλοι ξέσπασαν σε γέλια.
- Ωραία γελάσαμε! Δεν τρώμε και τίποτα, είπε ο Ρουχφόρ. Οι δάσκαλοι έχουν αφήσει τα παλτά τους στις κρεμάστρες του γραφείου!
- Όχι! Ξεκόλλα από τα φαγητά! Ωραία τα παιχνίδια! Πες μας κανένα άλλο παιχνίδι, παρακάλεσαν τον Ηρακλή τα άλλα τέσσερα κεφάλια.

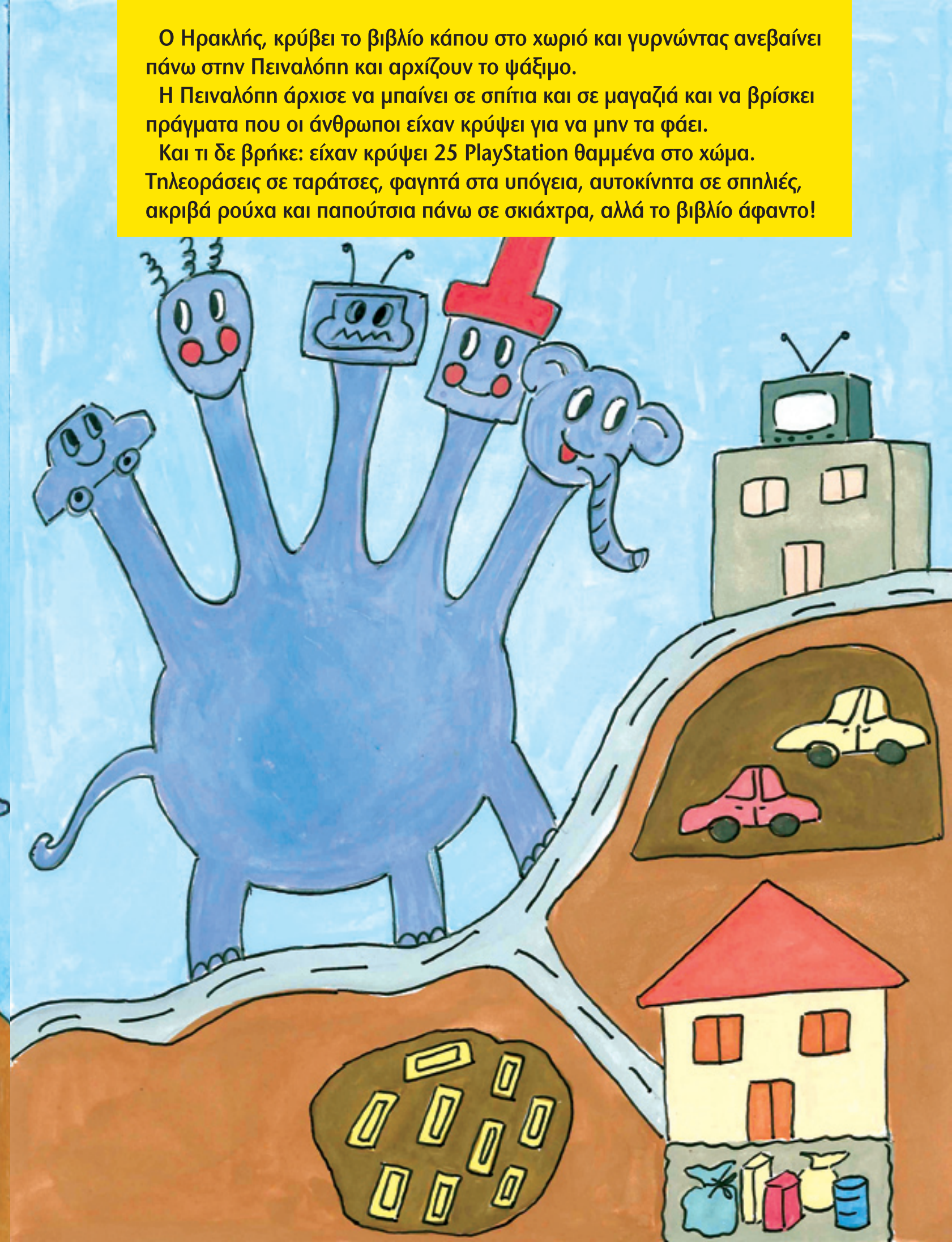
Ο Ηρακλής, κρύβει το βιβλίο κάπου στο χωριό και γυρνώντας ανεβαίνει πάνω στην Πειναλόπη και αρχίζουν το ψάξιμο.

Η Πειναλόπη άρχισε να μπαίνει σε σπίτια και σε μαγαζιά και να βρίσκει πράγματα που οι άνθρωποι είχαν κρύψει για να μην τα φάει.

Και τι δε βρήκε: είχαν κρύψει 25 PlayStation θαμμένα στο χώμα. Τηλεοράσεις σε τaráτσες, φαγητά στα υπόγεια, αυτοκίνητα σε σπηλιές, ακριβά ρούχα και παπούτσια πάνω σε σκιάχτρα, αλλά το βιβλίο άφαντο!

- Άκου τι θα κάνουμε: θα πάω να κρύψω αυτό το βιβλίο κάπου και εσύ θα πας να το βρεις! Αν πλησιάζεις, θα φωνάζω «ζεστό», αν είσαι μακριά θα φωνάζω «κρύο».

Τα παιχνίδια τους δεν είχαν τελειωμό! Κατενθουσιασμένη η Πειναλόπη με τους μικρούς της φίλους ξέχασε την μεγάλη της πείνα και κάθε μέρα τα πήγαινε βόλτα μέχρι την κοντινή λίμνη. Πότε γινόταν μια τεράστια βάρκα και πότε μεταμορφωνόταν σε... νεροτσουλήθρα.

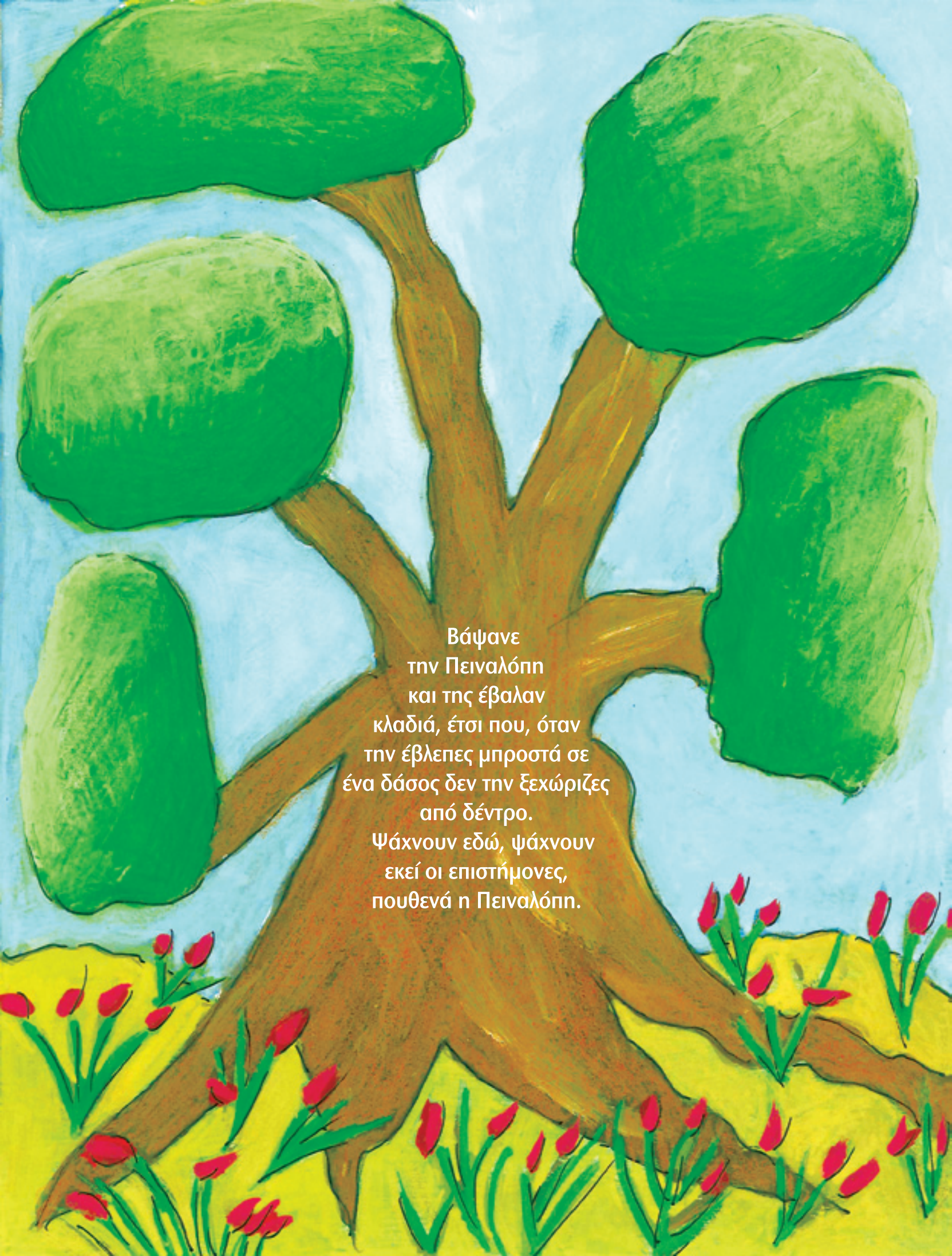
Όλα τα άλλα παιδιά κοιτούσαν έκπληκτα την Πειναλόπη να μην τρώει τα πράγματά τους άλλα να παίζει και να γελάει μαζί τους.

ΠΕΙΝΑΛΟΠΗ

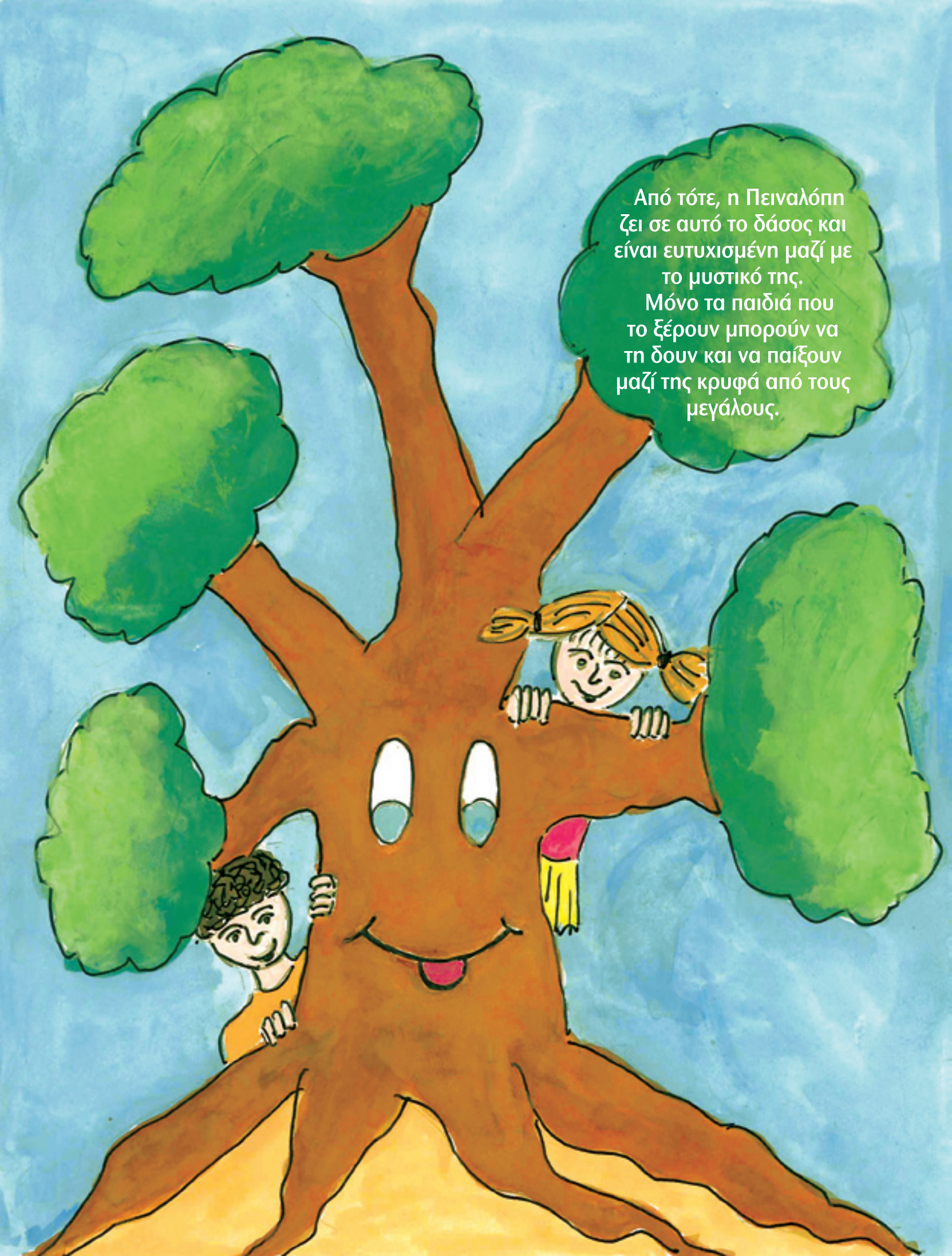

Στο μεταξύ,
οι επιστήμονες δεν έμειναν
με δεμένα τα χέρια.
Είχαν ανακαλύψει το όπλο,
που για χρόνια αναζητούσαν!
Έφτιαξαν ένα μεγάλο κανόνι με ακτίνες
ζ - φ - χ - ψ - ω
που θα έκαιγαν ταυτόχρονα
και τα πέντε κεφάλια!

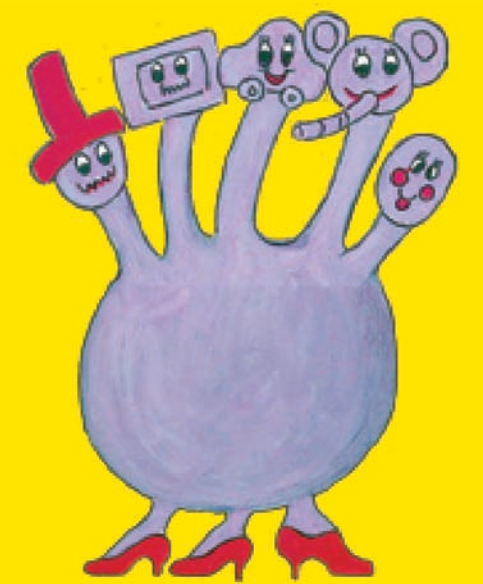
Τα παιδιά μόλις πληροφορήθηκαν
το κακό μαντάτο στενοχωρήθηκαν πολύ.
Αποφάσισαν λοιπόν
να συναντηθούν κρυφά
απ' τους μεγάλους σ' ένα ξέφωτο
στο δάσος για να σώσουν
την αγαπημένη τους Πειναλόπη.

Βάψανε
την Πειναλόπη
και της έβαλαν
κλαδιά, έτσι που, όταν
την έβλεπες μπροστά σε
ένα δάσος δεν την ξεχώριζες
από δέντρο.
Ψάχνουν εδώ, ψάχνουν
εκεί οι επιστήμονες,
πουθενά η Πειναλόπη.

Από τότε, η Πειναλόπη
ζει σε αυτό το δάσος και
είναι ευτυχισμένη μαζί με
το μυστικό της.
Μόνο τα παιδιά που
το ξέρουν μπορούν να
τη δουν και να παίξουν
μαζί της κρυφά από τους
μεγάλους.

Πανικός επικρατούσε σε όλη τη χώρα και όλοι έψαχναν έναν τρόπο να την εξοντώσουν. Αυτό όμως φάνταζε ακατόρθωτο... Οι επιστήμονες και όλοι οι σοφοί της χώρας ένωσαν τις δυνάμεις τους και προσπαθούσαν να φτιάξουν ένα όπλο για να τη σκοτώσει. Η Πειναλόπη, το τέρας, δεν άφηνε τίποτα όρθιο στο πέρασμά της, ώσπου μία μέρα απέκτησε αναπάντεχα ένα φίλο. Και τότε όλα άλλαξαν...

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων
Περιφερειακή Διεύθυνση Πελοποννήσου
Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας